

Svjedok

LIST MLADEŽI UČENIČKOG DOMA SPLIT • BROJ 15

Svjedok

LIST MLADEŽI UČENIČKOG DOMA SPLIT • BROJ 15

IZDAVAČ:

Učenički dom Split
Matice hrvatske 13

ZA IZDAVAČA:

Mladen Kamenjarin, dipl. ing.
ravnatelj doma

FOTOGRAFIJE:

Sekcija domskog lista

VODITELJ SEKCIJE I LEKTOR:

Ivan Smoljić, dipl. uč.

UČENICI - UREDNICI:

Katarina Marov
Marinko Uložnik
Tony Mirošević
Antonia Martinić-Cezar
Toni Dragojević
Toni Perić
Marija Salečić

TISAK:

Dalmacija papir - Split

NAKLADA:

250 primjeraka

Split, travanj 2011.

Na naslovnoj stranici:

Naši učenici na livadi pokraj Doma

*Dragi naši
čitatelji
i čitateljice,*

*Evo me i ove godine ispred
vaših znatiželjnih pogleda. Tu
sam za vas da vam otkrijem
nove događaje i dogodovštine iz
Učeničkog doma Split.*

*Mnogi me pitaju zašto se
zovem baš Svjedok pa vam
odgovaram: još sam davno,
kao mali, dobio ime i što sad
mogu. Moram ga nositi i
sada kad ono nije baš popu-
laro, ali vjerujem da će vam
moje svjedočenje o životu u
Domu biti drago i zanimljivo.*

*Dok me budete listali,
uživajte gledajući što ima no-
voga na mojim stranicama!*

Vaš Svjedok

O nama

- ovogodišnja statistika

Učenički dom Split ove školske godine je upisano 77 učenica i 206 učenika (ukupno 283 učenika) koji su podijeljeni u 10 odgojnih skupina.

Najveći broj učenika pohađa Zdravstvenu školu (22,97%), zatim redom slijede Graditeljska geodetska tehnička škola (15,55%), Pomorska škola (9,89%) i Elektrotehnička škola (7,07%). Istim postotkom su zastupljene Obrtna tehnička škola i Srednja tehnička prometna škola (6,71%). Nešto manji broj učenika pohađa Graditeljsku obrtničku

i grafičku školu (5,65%), Školu likovnih umjetnosti (4,95%) i Tehničku školu (3,18%).

Postotak naših učenika u ostalim srednjim školama je manji od 3%.

Što se tiče brojnosti učenika po razredima najviše ih pohađa 1. razred srednje škole (31,45%), zatim slijedi 2. razred (27,92%), pa 3. razred (24,38%), dok najmanji broj pohađa 4. razred (16,25%).

S obzirom na vrstu škole najviše učenika pohađa četverogodišnje (tehničke ili umjetničke) škole (78,44%), zatim trogodišnje škole (13,78%), potom gimnazije (4,95%), dok najmanji broj pohađa petogodišnje škole (2,83% - učenice Zdravstvene škole prema novom programu).

Od ove je školske godine jedna etaža našega Doma preuređena u „ženski kat“. Mjesta koja nisu popunjena učenicama, ustupili smo studenticama Splitskog sveučilišta.

Događanja u Domu

REGIONALNA DOMIJADA – SPORT, SPLIT 2010.

Sportski dio Regionalne domijade održan je u Splitu, 17.04.2010. Naš Dom je bio organizator i domaćin. Natjecanja su organizirana u dvoranama splitskih srednjih škola dok su susreti u malom nogometu održani u dvorani Sportskog centra Gripe. Nastupili smo u šahu, stolnom tenisu, košarci i nogometu. U šahu smo osvojili 1. mjesto dok smo u svim ostalim sportovima bili 2. Rezultati dviju uta-

kmica malog nogometa su bili sljedeći: Dom učenika srednje škole Braća Radić pobijedili smo 7:2, a u finalu je rezultatom 4:3 pobijedila ekipa Srednjoškolskog đачkog doma Zadar.

REGIONALNA DOMIJADA – KULTURA, SPLIT 2010.

Domijada je održana u Časničkom domu Hrvatske vojske u Lori, 23.04.2010. Nastupili smo u glazbenoj izvedbi, plesu, folkloru, te multimedijalnom području.

Naša folklorna skupina s izvedbom izvornog "Ličkog kola" osvojila je 1. mjesto. Izvedba naše klape "Miracool" s pjesmom "Dobro jutro" osvo-

DRŽAVNA DOMIJADA, UMAG 2010.

Državna domijada je održana u Umagu 6.-9. svibnja 2010. U kulturno-kreativnom području smo nastupili s folklornom skupinom koju vodi prof. Silvija Katavić. Likovnim radom "Reciklirajmo plastičnim plodovima!" osvojili smo sjajno 2. mjesto. Ovaj rad iz područja primijenjene umjetnosti je izradila grupa učenika kreativne sekcije koju je vodila prof. Jelena Lukšić. U sportskom dijelu natjecali smo se u šahu, a učenike je vodio prof. Stipe Samardžić.

jila je 3. mjesto. Hip-hop skupina izvela je plesnu točku "Fun House" osvojivši također 3. mjesto.

Iz područja primijenjene umjetnosti 1. mjesto osvojio je zajednički rad učenika kreativne sekcije „Reciklirajmo plastičnim plodovima!“ te maketa „Aerodrom“ zajednički rad učenika tehničke sekcije.

U multimedijalnom području iz kategorije slike rad "Pomrčina" našeg učenika Hrvoja Radmana Livaje te skulptura "Budućnost" učenika Slavena Lagatora osvojile su 2. mjesto.

BOŽIĆNA PRIREDBA

Povodom Božićnih blagdana 21.12.2010. u Domu je održana Sv. misa i priredba. Misno slavlje je predvodio vikar konkatedrale sv. Petra don Mato Brečić uz župnika don Radojka Vidovića. Nakon Božićne čestitke našeg ravnatelja upriličen je raznoliki glazbeno-scenski program (klapa, vokalno-instrumentalni sastav, recitacije učenika, te plesna izvedba naše hip-hop skupine).

Na priredbi su proglašeni pobjednici ovogodišnjeg Božićnog turnira:

Šah (ž) – Dobrila Draganić

Šah (m) – Ivan Drpić

Stoni tenis (ž) - Antonia Višić

Stoni tenis (m) - Nikola Zlokić

Mali nogomet - I. mjesto ekipa „Tomislavgrad“ u sastavu: Ivan Crnac, Jozo Petrović, Ivan Renić, Mario Pavić, Darko Vladislavić, Dino Dilber, Antony Mujan i Stipe Jurić (Finale: „Tomislavgrad“ – „Republika Broč“ 3:2).

Nakon priredbe i dodjele medalja organizirana je zakuska za učenike i odgajatelje.

MAŠKARE

I ove godine našim Domom zavladaše maškare. „Ključeve Doma“ preuzele su samo na jedan dan, 8. 3. 2011., ali bilo je zaista dosjetljivih i zanimljivih maski i kreacija. U veselom raspoloženju proteklo je cijelo popodne, što je bila zabava i za ostale učenike i studente koji nisu htjeli „skinit“ svoju prirodnu masku. Mnogi su se nakon šaljive revije u Domu priključili programu na splitskoj rivi.

INSTRUKCIJE IZ MATEMATIKE

Već se nekoliko godina zaredom u našem Domu početkom drugog polugodišta održavaju instrukcije iz matematike. Instrukcije daju studenti koji su smješteni u našem domu, a uključeni su učenici i učenice prvih i drugih razreda koji žele popraviti uspjeh iz prvog polugodišta. Započele su 21. 2. 2011. Učenici su podijeljeni u 5 grupa, a instrukcije se održavaju dva puta tjedno po 2 školska sata. Ove godine su instruktori: Mario Markić, Teo Krtalić, Ante Granić, Nikola Butigan i Marko Perkušić.

RADOVI U DOMU

Ove školske godine u Domu su obavljene mnoge adaptacije i radovi u svrhu poboljšanja stambenih uvjeta. Neki od njih su:

- obnova i uređenje restorana s novom linijom za posluživanje i novim stolicama
- ugradnja protupožarnih vrata između katova i stepeništa
- pojačanje „knauf“ zidova dodatnim pločama na hodnicima katova
- unapređivanje videonadzora novim kamerama
- bežični internet na katovima
- izmjena kompletne instalacije grijanja od kotlovnice do upravne zgrade, kuhinje i restorana.

Sekcije slobodnih aktivnosti

Učenici glazbene sekcije s voditeljem Borisom Bolančom pred otvorenje Regionalne domijade, Split 2010.

Učenici i učenice našeg Doma imaju mogućnost uključiti se u rad neke od sekcija slobodnih aktivnosti. Imamo nekoliko sportskih sekcija te grupu sekcija kulturno-kreativnih područja. Učenici kroz sekcije razvijaju svoje radne navike, talente i kreativnost. Na taj način mogu korisno osmisliti svoje slobodno vrijeme.

Ove školske godine u našem Domu djeluju sljedeće sekcije:

Sportske sekcije:

- **Košarkaška sekcija**
voditelj Željko Validžić
- **Šahovska sekcija**
voditelj Stipe Samardžić
- **Sekcija malog nogometa**
voditelj Ivica Zaninović
- **Sekcija stolnog tenisa (m)**
voditelj Ivan Cvitković
- **Sekcija stolnog tenisa (ž)**
voditeljica Deni Tudor

Sekcije kulturno-kreativnih područja:

- **Kreativna sekcija**
voditeljice Branka Todorić i Jelena Lukšić (zamjena)
- **Tehnička sekcija**
voditelj Goran Samardžić
- **Glazbena Sekcija**
voditelj Boris Bolanča

- **Sekcija domskog lista**
voditelj Ivan Smoljić
- **Plesna hip-hop sekcija**
voditeljica Deni Tudor
- **Folklorna sekcija**
voditeljica Silvija Katavić
- **Informatička sekcija**
voditelji Ivan Smoljić i Željko Validžić

Naši odgajatelji Silvija Katavić i Željko Validžić su Regionalni predstavnici domova Južne Hrvatske u Povjerenstvu za kulturu i šport.

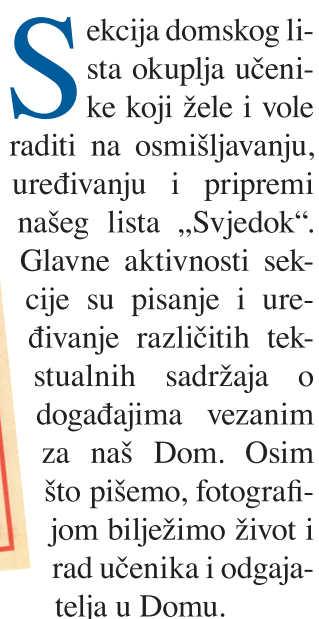
U Domu djeluje i društveno-humanitarna sekcija Crvenog križa koju vodi medicinska sestra Jelica Božinović.

Učenici svoje radove prezentiraju na Regionalnim i Državnim smotrama učeničkih domova (Domijadama) bilo tijekom natjecanja u sportu ili putem izvedbe i izložbe u kulturno-kreativnom stvaralaštvu.

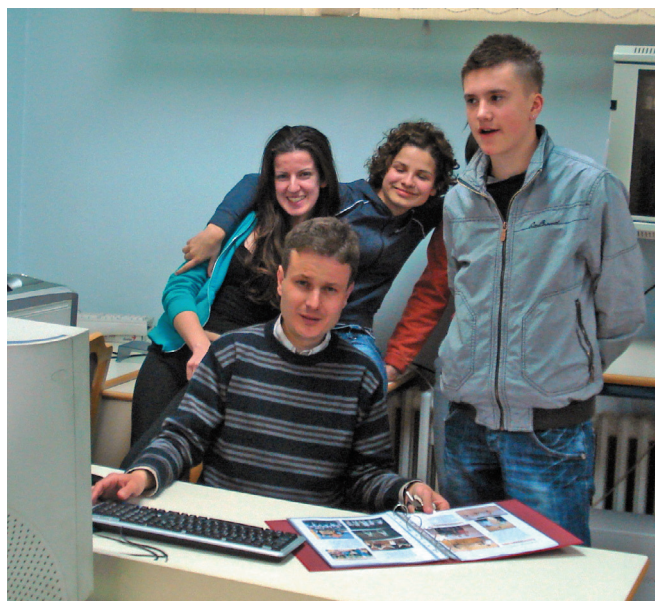
U ovom broju Svjedoka ukratko ćemo vam predstaviti rad sekcije domskog lista te hip-hop skupine.

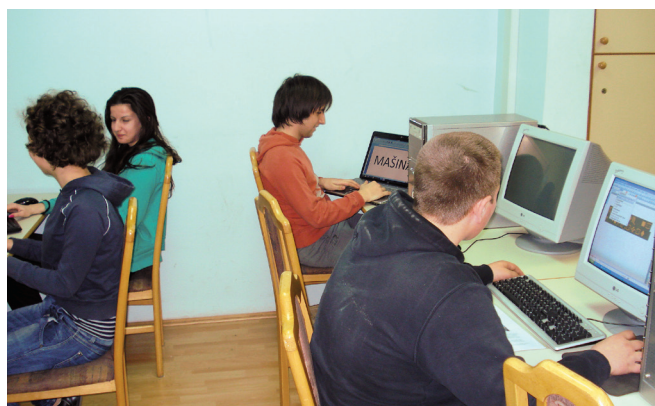
Učenici košarkaške sekcije s voditeljem Željkom Validžićem (ekipa 2009./2010.).

Naravno, u list „ubacujemo“ i određene teme za koje vjerujemo da mogu zainteresirati naše čitatelje.

Inače prvi broj domskog lista pod nazivom „Naš Dom“ izašao je još davne 1975. godine. Nakon nekoliko godina izlaženja nastupila je pauza. List je ponovno pokrenut prije 15-ak godina, pod novim nazivom „Svjedok“.

Međutim, prošle godine smo ponovo uspjeti osigurati uvjete i organizirati rad. Okupili smo grupu učenika kojima je uređivanje lista poseban hobi. U pozitivnom ozračju se družimo, radimo i stječemo nova znanja. Osim učenika koji su članovi sekcije, sve više je zainteresiranih koji se žele uključiti sa svojim idejama i prijedlozima.

Iako se kao mala redakcija još nismo sasvim uhodali, optimisti smo i vjerujemo da ćemo svake godine imati sve bolji i bogatiji časopis kojim ćemo dostojno predstaviti Učenički dom Split.

Voditelj sekcije:
odgajatelj Ivan Smoljić

HIP-HOP SKUPINA:

Cilj hip-hop skupine je motoričko stvaralaštvo i usavršavanje...“ A ne, ovaj put nećemo klasično i obično, već moderno i zanimljivo kao što je i naša skupina. Pa evo izvještaja s borilišta - nas s koracima i trenerice s nama. Da budemo iskreni, kad smo prvi put došli s ciljem zafrkancije i dobre zabave, nije nam ni na kraj pameti bilo dogurati ovako daleko, barem ne nakon, da se blago izrazim, „loše izvedbe“ na božićnoj priredbi. No, vođeni rukom i „patikom“ naše najdraže trenerice Nike Tudor, to smo uspjeli pa da vidimo što ona govori o svemu tome.

Ani: Nika, što misliš o ovogodišnjoj skupini?

Nika: Pa mogu reći da sam oduševljena. Cure su uporne i zajedno smo provele mnogo dobrih trenutaka.

Ani: Mogu li se usporediti s prošlogodišnjom ekipom?

Nika: Prošlogodišnja je ekipa bila specifična i zabavna na svoj način, sadašnje su cure malo redovitije na treninzima, ali svaka ekipa ima ono nešto što se ne može uspoređivati.

Ani: Odakle ti inspiracija za sve te korake?

Nika: Dobra glazba, 15 minuta koncentracije i to je to.

Ani: I još jedno mudro pitanje za kraj: što misliš bi li bilo lakše raditi na bauštelu dva sata dnevno nego u to vrijeme krotiti cure iz Učeničkog doma Split?

Nika: Iz iskustva govorim da je lakše vikati na cure nego na zidove.

Tako govori naša trenerica, a sad glas naroda ili bolje reći nas plesača.

Ani: Zašto od svih aktivnosti baš hip-hop?

Plesači: Ako nas malo bolje pogledate, to ćete jasno vidjeti, moramo se negdje ispucati nakon svih školskih obveza i iskoristiti svoju hiperaktivnost za nešto kreativno.

IZVJEŠTAJ S BOJIŠTA

Ani: Uklapa li se ples u domski život?

Plesači: Domska prehrana i ne daje baš poseban višak energije, ali malo zabave i razonode uvijek dobro dođe.

Ani: Što je za vas najbolja stvar na hip-hopu?

Plesači: Definitivno svi zajednički trenuci te „provale“ naše trenerice i nas.

Ani: Od svih tih zabavnih događaja možete li izdvojiti najsmješniji?

Plesači: Hm...Odakle da počnemo? Ali ipak možemo izdvojiti onaj kad je usred treninga netko

Na ovim fotografijama:

Plesna izvedba na Božićnoj priredbi

kroz prozor ubacio onaj mali plin smrdljivac, to je definitivno bilo najsmješnije.

Ani: A najgora stvar?

Plesači: Pad koncentracije i manjak prostora.

Ani: Odakle inspiracija za naziv skupine?

Plesači: Pa bilo je mnogo klasičnih prijedloga i bisernih ideja sa svih strana, ali ipak mislimo da će nam UMJETNIČKE SESTRE (malo pojašnjenje: 4 članice skupine su medicinarke, a 3 umjetnice) obilježiti jedan stvarno lijepi dio našega života.

Dio Splita s pogledom na Poljudski stadion

Split kao drugi po veličini grad u Hrvatskoj i najveći u Dalmaciji poznat je po svojoj bogatoj kulturno-povijesnoj baštini. Svjetski poznati mediteranski grad podno Marjana iznjedrio je, ne samo mnoge pisce, umjetnike, znanstvenike, već i brojne sportaše. Mnogi Splitskani vole reći za svoj grad da je "najsportskiji grad na svitu".

U Splitu djeluju brojni sportski klubovi i sportska društva. Od nogometnih klubova najpoznatiji je „Hajduk“ – simbol Splita koji je ove godine proslavio svoj jubilarni 100 – ti rođendan. Od ostalih klubova djeluju RNK „Split“, NK „Krilnik“, NK „Dalmatinac“ i najmlađi NK „Galeb“. U košarci djeluju KK „Split“ i KK „Dalvin“.

Dio Splita s pogledom na Poljudski stadion.

U gradu Splitu djeluje nekoliko vaterpolo klubova, a to su: „Jadran“, „Mornar-Brodospas“, „POŠK“, ŽVK „Bura“, „Lubinski porat“, „Pauk“, „Split“, „Veteran '70“ te „Zenta“. Nadalje tu su i veslački

Naš učenik Ante Rebić (crveni dres) igra u RNK „Split“

klubovi „Mornar“ i „Gusar“. Od ostalih sportova možemo istaknuti „kraljicu sporta“ atletiku, rukomet, odbojku i ragbi (poznati klub „Nada“). U Splitu djeluju i brojni klubovi borilačkih sportova (karate, tae-kwon-do, judo, aikido, boks). Održala su se i brojna međunarodna športska natjecanja: Mediteranske igre 1979., Prvenstvo Europe u plivanju i vaterpolu 1981. te Europsko atletsko prvenstvo 1990. godine.

U svojoj bogatoj sportskoj povijesti Split su proslavili brojni sportaši ekipnih sportova, ali i pojedinci kao što su tenisač Goran Ivanišević (pobjednik Wimbledonu i Davis Cupu) te atletičarka Blanka Vlašić, dvostruka svjetska prvakinja u skoku u vis.

Ako niste znali, nakon Olimpijskih igara u Ateni 2004. Split je grad s najviše olimpijskih medalja na svijetu u odnosu na broj stanovnika.

Mnogi se stanari našeg Doma bave sportom, trenirajući u nekom od gradskih klubova ili u domskim sportskim sekcijama: malom nogometu, košarci i stolnom tenisu. Na taj način razvijaju svoje talente te motoričke i psihofizičke sposobnosti, pokazujući drugima što sve mogu i znaju. Sportskim aktivnostima pridonose zdravlju tijela i duha, druže se i uče prijateljstvu.

Grb Hajduka povodom stotinu godina postojanja

Toni Dragojević

MATURANTI 2010./2011.

1. odgojna skupina - Odgajatelj: Željko Validžić, prof.

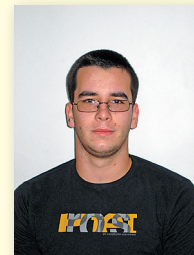
Ante Jukić
Otok Dalmatinski
Zdravstvena škola
Medicinski tehničar
* Glazbena sekcija

Ivan Crnac
Tomislavgrad
Elektrotehnička škola
Elektrotehničar – slaba struja
* Mali nogomet u Domu

Marin Grizelj
Imotski
Graditeljska geodetska
tehnička škola
Arhitektonski tehničar

Marko Lozina
Slivno
Turističko-ugostiteljska škola
Hotelijsko-turistički tehničar

2. odgojna skupina - Odgajatelj: Boris Bolanča, prof

Ivan Đula
Otok Dalmatinski
Pomorska škola
Tehničar za brodstrojarstvo

Ivan Renić
Tomislavgrad
Obrtna tehnička škola
Instalater grijanja i klimatizacije
Mali nogomet u Domu

Tomislav Vučemil
Cista Velika
Graditeljska obrt. i grafička škola
Rukovatelja građevinskima
strojevima

Viktor Budić-Leto
Trilj
Obrtna tehnička škola
Elektroinstalater

3. odgojna skupina - Odgajatelj: Stipe Samardžić, prof.

Ivan Pranjić
Tomislavgrad
III. Gimnazija
Prirodoslovno matematička
gimnazija

Ivan Šalinović
Veliki Prolog
Graditeljska geodetska
tehnička škola
Geodetski tehničar

Mijo Grabovac
Glavina Donja
Graditeljska geodetska tehnička
škola
Arhitektonski tehničar

Slavko Arar
Metković
Graditeljska geodetska
tehnička škola
Geodetski tehničar

Stipe Didić
Crivac
Graditeljska geodetska
tehnička škola
Geodetski tehničar

Stipe Varnica
Vrlika
Zdravstvena škola
Fizioterapeutski tehničar

4. odgojna skupina - Odgajatelj: Ivan Smoljić, dipl. uč.

Ante Dragušica
Trilj
Graditeljska geodetska
tehnička škola
Građevinski tehničar
*Košarka

Šime Dodig
Trilj, Košute
Graditeljska geodetska
tehnička škola
Građevinski tehničar

Matej Carević
Ploče
Graditeljska geodetska
tehnička škola
Građevinski tehničar

David Uložnik
Rama
Obrtna tehnička škola
Instalater grijanja i klimatizacije

Dino Petković
Vela Luka
Obrtna tehnička škola
Auto-električar

Ivan Džijan
Korčula
Graditeljska geodetska
tehnička škola
Građevinski tehničar

Pino Šeparović
Vela Luka
Graditeljska geodetska
tehnička škola
Građevinski tehničar

Josip Vukoja
Rama
Elektrotehnička škola
Elektrotehničar
*Košarka i tehnička sekcija

Vedran Vlačić
Rama
Graditeljska geodetska
tehnička škola
Geodetski tehničar
*Košarka

Jakov Sremčević
Vela Luka
Pomorska škola
Pomorski nautičar

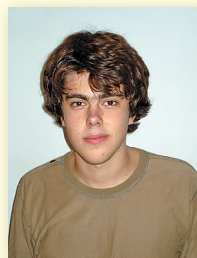

Tomo Beljo
Rama
Industrijska škola
Instalater-monter

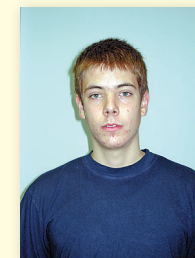
5. odgojna skupina - Odgajatelj: Ivica Zaninović, nast.

Ante Perica
Zadar
Dental centar „Marušić“
Zubotehničar

Hrvoje Drpić
Pučišća
Turističko-ugostiteljska škola
Hotelijersko-turistički tehničar
*Šahovska sekcija

Ivan Stazić
Supetar
Dental centar „Marušić“
Zubotehničar
*Šahovska sekcija

Jere Radić
Pučišća
Elektrotehnička škola
Elektrotehničar
* Šahovska sekcija

Marin Martinić-Cezar
Pučišća
Graditeljska geodetska
tehnička škola
Arhitektonski tehničar
* Mali nogomet

Marin Mimica
Pučišća
Tehnička škola
Tehničar za mehatroniku

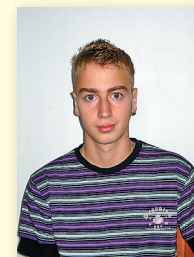
6. odgojna skupina - Odgajatelj: Ivan Cvitković, prof.

Anđelo Medak
Komin
Zdravstvena škola
Fizioterapeutski tehničar

Hrvoje Grizelj
Maovice, Vrljika
Graditeljska geodetska
tehnička škola
Građevinski tehničar

Marijo Stržić
Blato na Cetini
Graditeljska obrt. i grafička škola
Rukovatelj građevinskim strojevima

Kruno Rančić
Trilj
Zdravstvena škola
Sanitarni tehničar

Marko Bajić
Šestanovac
Graditeljska obrt. i grafička škola
Urednik-dizajner

Marko Pejčević
Zadvarje
III. Gimnazija
Prirodoslovno matematička gimnazija

7. odgojna skupina - Odgajatelj: Goran Samardžić, prof.

Jerko Cvitanić
Postira
Elektrotehnička škola
Elektrotehničar
* Sekcija stolnog tenisa

Josip Marinković
Milna
Prirodoslovno-tehnička škola
Ekološki tehničar

Jurica Makjanić
Vrbanj, Jelsa
Graditeljska obrt. i grafička škola
Rukovatelj građevinskim strojevima

8. odgojna skupina - Odgajateljice: Olga Babić, prof.

Andela Gabrilo
Imotski
Obrtnička škola
Frizerka

Kristina Budiša
Ploče
Obrtnička škola
Pedikerka

9. odgojna skupina - Odgajateljice: Deni Tudor, prof. i Branka Todorić, prof.

Ana Lovrić
Imotski
Zdravstvena škola
Farmaceutska tehničarka

Antonia Martinić-Cezar
Pučišća
Zdravstvena škola
Farmaceutska tehničarka

Andela Glavota
Runovići
Zdravstvena škola
Medicinska sestra

Martina Žaper
Vrpolje, Trilj
Zdravstvena škola
Medicinska sestra
* Kreativna sekcija

Matea Čelić
Podbablje
Zdravstvena škola
Farmaceutska tehničarka
* Kreativna sekcija

Monika Radeljić
Proložac Donji
Zdravstvena škola
Medicinska sestra

Natalija Vukoja
Rama
Zdravstvena škola
Zdravstveno-laboratorijska
tehničarka

Nikolina Puljiz
Runovići
Zdravstvena škola
Medicinska sestra

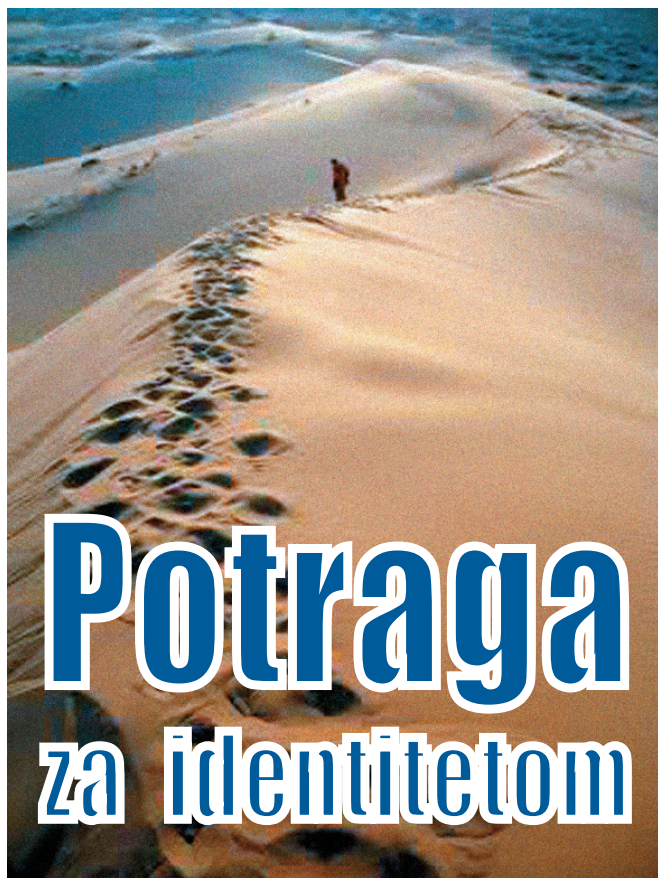

Zorka Petrušić
Proložac
Zdravstvena škola
Sanitarna tehničarka

„Uspješan čovjek je onaj koji je naučio živjeti u sadašnjosti,
ali je uvijek okrenut ciljevima i budućnosti.“

N. V. Peale

Dragi maturanti, želimo vam uspjeh i sreću u životu! Vaši odgajatelji.

Jedan od vodećih ciljeva prosvijetljene civilizacije je uzdizanje njezinih članova do vrhunca sposobnosti. Istinski napredno društvo ne teži isključivo zadovoljavanju prolaznih životnih potreba. Ljudska civilizacija počinje filozofskim raspitivanjem o prirodi Boga, svemira i ontološkog položaja živih bića.

U tradicionalnim je društvima čovjek svoje potrebe zadovoljavao na jednostavan ekološki način. Materijalnim bi potrebama udovoljavao bez nepotrebnih napora i borbe. Nije bilo razvijene industrije koja proizvodi neograničena i nepotrebna pomagala umjetnog načina življenja, a ni velikih trgovačkih centara koji ih promiču i nameću. Nije bilo ni reklamne industrije koja mami ljude na kupnju nepotrebnih stvari. Ekonomija se temeljila na potrebi, a ne na pohlepi. Nije bilo ni dionica, ni pada burze, ni masovne nezaposlenosti, ni štrajkova. Oni koji su živjeli takvim čistim životom obično su bili neiskvareni i skromni. Nisu imali snažne negativne osjećaje, a gorčina, depresija i slična stanja gotovo su im bila nepoznata. Uglavnom su bili zadovoljni onim što imaju, a napretkom nisu smatrali nagomilavanje materijalnih posjeda, već upravo odvojenost od njih. Život temeljen na tim vrijednostima bio je jednostavan, prirodan i ugodan te poticao dobre od-

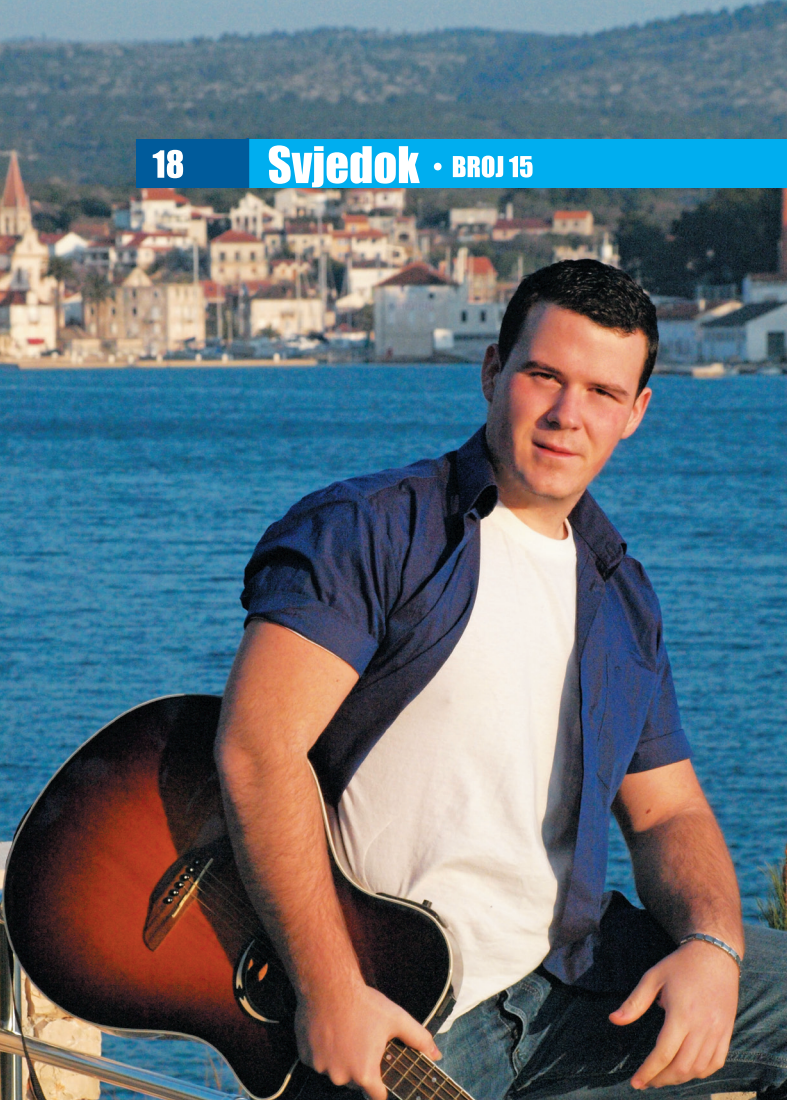
like poput poštenja, poštivanja drugih i ljubaznosti. Industrijalizirani je čovjek odlutao daleko od takva nevinog života. Udaljivši se od izvora svog uzdržavanja, gradski je život postao veoma neprirodan. Takav umjetan život stvara umjetne ljude koji se izvana mogu smijati, a iznutra biti prazni.

U modernim vremenima globalizacije, zapitajmo se gubimo li identitet ili on postaje bogatiji za broj kultura koje su utjecale na njegovo formiranje. Iznimno je malen broj onih koji se izdižu iznad učmalosti svakodnevnice ne bi li postigli više, no broj onih koji ih u tom naumu pokušavaju spriječiti je obrnuto proporcionalan. Kao da nas boli vlastiti odraz u zrcalu tuđeg nastojanja. I onda nezadovoljni sobom i svojim životom, tražimo utjehu u maštanjima o dalekim krajevima i boljim verzijama života. Kao da potencijal za bolji život nije oko nas u svakom trenutku. Sve što treba učiniti je podignuti glavu i zapitati se kako svoju lošu situaciju možemo okrenuti u svoju korist. Čarobne formule nema, no jedno je sigurno, uspjeh neće doći sam od sebe. Ono što je najlakše, no ujedno i najteže je pozabaviti se sa sobom i suočiti se sa vlastitim ograničenjima i sposobnostima.

U suvremenom društvu, koje se odvojilo od ljudskih načela do mjere neprepoznatljivosti, čovjek gubi svoju imanentnu vrijednost i postaje samo ime i broj. Da bismo to spriječili, moramo sami sebe početi doživljavati kao jedinstvene i kvalitetne osobe. Drugi to sigurno neće učiniti prije nas.

Student, stanar našeg doma:
Ante Mihaljević, Filozofski fakultet

Intervju

Ovogodišnji intervju napravili smo s učenikom Jerkom Livačićem koji u našem domu stanuje treću godinu. Pohađa treći razred Graditeljsko obrtničke i grafičke škole. Glavna tema našeg razgovora je njegov talent za pjevanje i sviranje te sudjelovanje u glazbenoj sekciji. Naravno, bilo je i drugih tema pa pogledajte što nam je Jerko rekao:

Jerko, svi te u domu poznajemo po talentu za pjevanje i sviranje. Kada si zavolio glazbu?

Pa da, svi me već znaju, skoro sam već postao zvijezda, haha. Ma zapravo još u vrtiću sam često pjevušio uz radio. Volio sam slušati Olivera Dragojevića i Gibonija. Od prvog do šestog razreda osnovne škole svirao sam mandolinu u školskom orkestru. U šestom razredu sam slušao jednog momka koji je svirao gitaru i tada sam rekao samom sebi: Jerko ovo je tvoj budući instrument. Tako sam započeo svirati na gitari i pjevati.

Pjevaš bas i bariton?

U osnovnoj školi, u zboru, pjevao sam tenora,

ali kako su godine prolazile, glas mi je postajao sve dublji pa sam sad u klapi bariton, a katkad i bas ako zatreba. Za bariton i bas treba imati odličan sluh jer su dionice dosta drugačije od tenorskih.

U domu si sve ove godine uključen u glazbenu sekciju. Koliko ti to znači?

Znači mi zaista mnogo. Da u Domu nema glazbene sekcije, meni bi bilo dosadno. Glazbena sekcija mi je omogućila da osnujem svoj bend i klapu te da upoznam nove prijatelje koji su talentirani za glazbu kao i ja. Nema boljeg druženja od toga, zamislite još kad se na pozornici pokažemo u najboljem svjetlu, ma to je nešto posebno...

Na kojim natjecanjima si sudjelovao?

Moje prvo i pravo natjecanje bilo je na Regionalnoj domijadi kad sam bio u prvom srednje, ali naravno tada nismo bili baš uspješni. Publiku smo osvojili, ali ne i ocjenjivački žiri. Prošle godine sam također sudjelovao na Domijadi. Kao klapa bili smo deset puta bolji nego prethodne godine, ali eto opet nismo uspjeli dobiti titulu naboljega. Ove ćemo godine biti još bolji i vjerujem da ćemo osvojiti prvo mjesto u Dubrovniku.

S kojim pjesmama si nastupao na Domijadi?

Prethodne godine smo pjevali, tada za nas jako teške, a danas lagane, pjesme „Aj ča volin te“ i „Sveta zemlja Dalmacija“, dok smo prošle godine nastupili s pjesmama „I can see clearly now“ i „Dobro jutro“. Vjerojatno bismo bolje prošli da konkurencija nije bila velika.

Osim nastupa na Domijadi, s ostalim učenicima glazbene sekcije si nastupao i na Božićnim priredbama u našem domu?

Da, redovito nastupamo na Božićnim priredbama. To je odličan način da obilježimo blagdansko vrijeme i svim učenicima Doma priuštimo dobro druženje, pjevanje i ples.

Koliko znamo, istodobno pohađaš i glazbenu školu. Koji si razred?

Sada sam 6. razred, a to je zadnji razred osnovne glazbene škole.

Priča se da si imao ponude za sviranje u poznatim našim klapama? Je li to istina?

Da, istina je. Moj profesor iz gitare je prepoznao moj talent, a kako on svira s poznatim klapama kao što su Iskon, Cambi i Šufit preporučio me za sviranje i pjevanje. Tako da već imam ponude za klapske gaže ovoga ljeta.

Super! Ali samo što će reći djevojke kad saznaju za to? Sve će se lijepiti za tebe?

Haha, već su se i počele lijepiti. I ja se pitam što će biti kad sve saznaju. Bit će ih na sve strane. Ma lijep je osjećaj kad te mnogi vole zbog talenta koji imaš...

Kažu pjesmom se najlakše osvaja žensko srce, što misliš ima li u tome istine?

Naravno da ima istine. Ako djevojci nešto otpjevaš ili odsviraš i to joj posvetiš, to često pronade put do njena srca, a tada u njenom srcu ima mjesta i za tebe.

Imaš li još hobija osim glazbe?

Imam, naravno. Volim crtati, družiti se s prijateljima, gledati filmove... Hobiji su mi i treniranje u teretani, te briga o izgledu tj. dotjerivanje i uljepšavanje.

Kako je u školi? Kakvim uspjehom prolaziš?

Dobro učim. Nisam odlikaš, ali nisam ni lijenčina. Za mene nema straha što se škole tiče.

Iz Milne si na otoku Braču. Po čemu je poznato tvoje mjesto?

Milna je prekrasno turističko mjesto. Osim lijepe uvale oko Milne se pružaju prekrasne plaže. Poznati smo po svojoj jedinstvenoj kulturnoj baštini. Prošle godine je otvoren Models bar po čemu smo brzo postali popularni za svijet mode i mnoge ličnosti iz Hrvatske i svijeta.

Podržavaju li te roditelji u tvom glazbenom usavršavanju?

Ja sam zaista sretnik što imam roditelje koji vjeruju u mene i pružaju mi potporu i pomoć baš u svemu što radim. Mnogo su uložili u mene i zbog toga ih još više volim i poštujem. Njihova je ljubav moj najveći dar, a moji uspjesi u životu su njihova velika radost.

Imaš li svoj životni moto? Neko pravilo po kojemu se ravnaš?

Ako vjeruješ u sebe, onda zaista sve možeš. Treba vjerovati i raditi na ostvarenju svojih snova.

I za kraj reci nam svoje najvažnije želje. Gdje vidiš sebe za 10 godina?

Želim završiti Glazbenu akademiju i profesionalno se baviti glazbom. Volio bih osnovati svoju klapu u kojoj bi bili glavni moj najbolji prijatelj i cimer Marijan Marinović i ja. Želim biti još bolji u onom što radim iz ljubavi.

Ne znam što će biti za 10 godina, ali siguran sam da ću do tada ostvariti svoje najveće želje...

Razgovarale:

Katarina Marov i Antonia Martintić-Cezar

Moj pogled na umjetnost

*Slaven Lagator, 4. odgojna skupina,
učenik Škole likovnih umjetnosti
- slikarski dizajner*

Umjetnost je sposobnost pojedinca da od stvarnog svijeta načini novu stvarnost. Umjetnik koji stvara u svoj rad unosi svoj unutarnji svijet, svoju psihi, svoje trenutačno ili trajno stanje. Umjetnost je sposobnost oblikovanja linijom, bojom, plohom, plastičnim oblikom, govorom, pisanom riječju, pokretom...

Umjetničko djelo izaziva emocije, djeluje na misli, imaginaciju te obogaćuje čovjeka i ljudsku kulturu. Umjetnost je zapravo dar pojedinca svijetu.

U suvremenom svijetu umjetnost ne čini samo ono što vidimo, čujemo, čitamo ili percipiramo kao umjetnički objekt, nego i cijeli jedan nevidljivi svijet znanja o umjetnosti, njezinoj povijesti, jeziku i prezentaciji njenih djela kroz kulturne institucije kao što su muzeji, galerije, kazališta, koncertne dvorane, knjižnice i sl. U umjetnost spadaju: slikarstvo, kiparstvo, arhitektura, fotografija, dizajn, grafika, književnost, film, glazba i ples.

Svaka od od

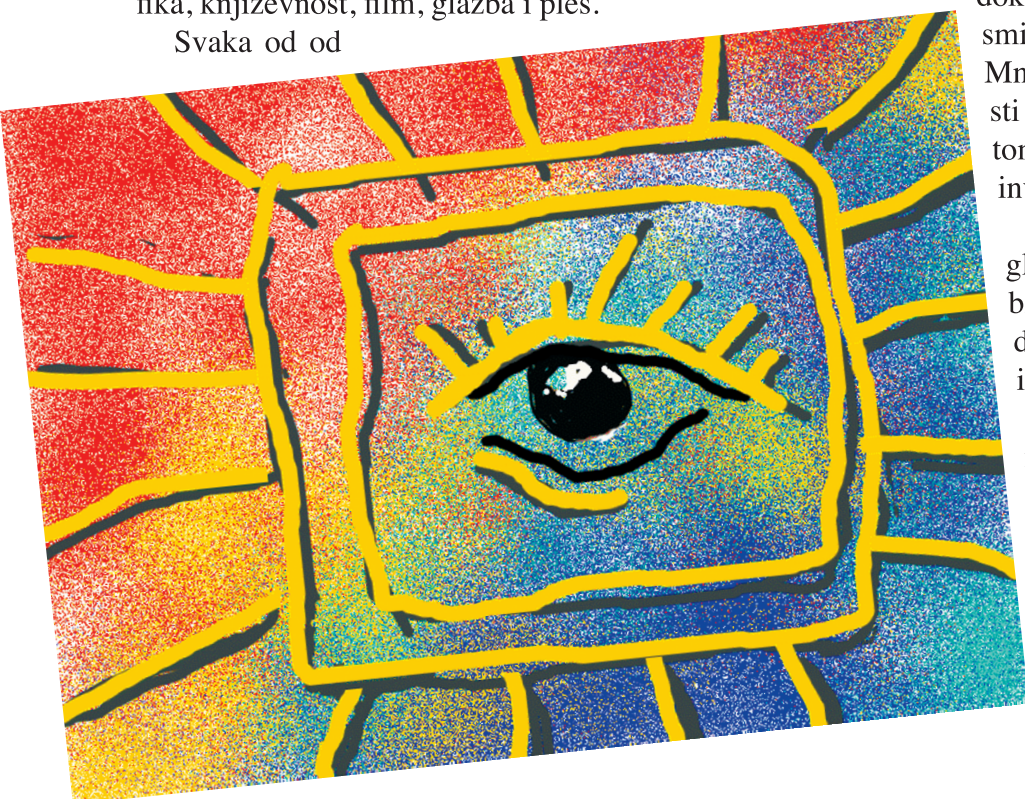

tih umjetnosti ima svoje smjerove i načine preko kojih svijetu pruža određenu poruku. Svaka umjetnost se služi svojim elementima, primjerice u slikarstvu umjetnik preko boje i pokreta kista stvara svoje djelo.

Da bi umjetnost bila dobra i kvalitetna, mislim da ne mora nužno biti lijepa. Iako mnogi ljudi u umjetnosti traže isključivo ljepotu, važnija je poruka. Mnogi gledaju samo ono estetsko tj površno, dok je zapravo važnije ono dublje – sami smisao pojedinog umjetničkog djela. Mnogi ljudi ne poznaju jezik umjetnosti pa će tako kupiti sliku prije svega po tome slaže li se uz ovaj ili onaj zid ili inventar prostorije.

Još dok sam bio mali, obožavao sam gledati umjetničke slike. Svaku sliku bih znatiželjno promatrao sa željom da je razumijem, da otkrijem njenu bit i poruku.

Bilo mi je fascinantno kako umjetnik može stvoriti bezbroj novih linija, oblika, boja, nijansi i komponirati ih na bezbroj načina na podlogu po kojoj slika. Slično kao kad pjesnik od riječi stvara poeziju ili prozu ili glazbenik od tonova melodiju.

Već sam u petom razredu osnovne škole znao da ću upisati umjetničku školu zato što mi je već tada bilo zanimljivo svijet promatrati kao umjetnost, kao umijeće da od običnog ili škarta stvoriš savršenstvo.

Nakon prvog razreda Škole likovnih umjetnosti u Splitu imao sam mogućnost otvoriti vrata bilo kojeg smjera, ipak sam pokušao na slikarstvo. Istodobno sam se u domu uključio u rad kreativne sekcije gdje s guštom ispunjam svoje slobodno vrijeme. Shvatio sam da me slikanje kistom najviše privlači i ispunjava. Dok slikam, osjećam se ugodno i opušteno. Mnogi prijatelji me ne razumiju, neki me čak pitaju zašto sam upisao baš slikarstvo. Ja ih često pitam bi li oni odustali od onog što najviše vole u životu ili od hobija koji im najviše znači, nakon čega se obično zamisle i barem malo me shvate.

Većinu onoga što vidim, ja najprije u mislima obrađujem kao sliku, zatim tražim načine kako bih to prenio u likovne elemente i oblike kojima stva-

ram svoje djelo. Tako uživam u promatranju, ali i stvaranju. U promatranju svijeta oko sebe vidim da je priroda savršeno umjetničko djelo s bezbroj savršenih oblika.

Moja poruka je da i vi, koji ovo čitate pokušate otkriti savršenstvo u prirodi, svijetu i u sebi samima, ali i umjetnosti kojom je prikazujemo. Tako će nam život biti sve manje isprazan, a više bogat. Sve manje običan, a više zanimljiv...

Predstavnici kreativne sekcije na Državnoj domijadi, Umag 2010.

Literalni kutak

Život u Domu

Ovakav način života u Domu mi je promijenio mnoga stajališta i razmišljanja. U početku sam se teško odvajao od oca i majke jer kad dođeš u nepoznato, shvatiš da si kod kuće imao sve. U početku sam se želio vratiti roditeljima, ali ubrzo sam se privikao na novo okruženje.

Kako sam sve više i bolje otkrivao prednosti života i rada u Domu, sve manje sam razmišljao o svojoj prošlosti. U Domu sam zapravo dobio mnogo toga što kod kuće nisam imao kao što je druženje s cimerima, prijateljstvo s mnogima, međusobno pomaganje, besplatne instrukcije. Kod dolaska u Dom sve mi je bilo nepoznato i strano, ali vrlo brzo sam ostvario nova prijateljstva. Naučio sam se onom što prije nisam znao – međusobnom suživotu i dijeljenju svega s drugima. Kod upisa u Dom mislio sam kako ću biti sam i izoliran, ali sad mi nedostaje samoća koju je ovdje teško naći jer stalno se družimo, surađujemo i zajedno učimo. Ljudi su ovdje srdačni i uvijek su nam na raspolaganju kad nam nešto zatreba. Prije svega to je naš odgajatelj koji nam je najveći prijatelj. Pomoć nam pruža i ostalo osoblje doma, od naše spremačice do kuharica u restoranu. Svi oni su ovdje za nas i radi nas, da nam pomognu da se osamostalimo i pripremimo za život i budućnost. U Domu imamo priliku steći

nova iskustva, a ona su najbolja škola. Na vlastitom primjeru vidim kako sam se naučio sam o sebi brinuti te samostalno izvršavati sve svoje školske i domske obveze.

Moj život u Domu je prilika u kojoj sam otkrio brojne svoje sposobnosti i mogućnosti. Da sam ostao s roditeljima, oslanjao bih se na njihovu pomoć te sigurno ne bih nikad otkrio što sve mogu naučiti i znati i bez njih. Ovako sam i upisao u školu koju volim i odabrao zanimanje koje sam odavno htio. Želim jednog dana postati inženjer građevine, a prvi razred srednje škole zamišljam kao prvu stepenicu na putu do tog uspjeha. Razmišljam o tom svom cilju, ali uživam i u penjanju. Roditelji, odgajatelj i prijatelji mi svakodnevno pomažu i iskazuju povjerenje, a ja im svojim radom pokazujem zahvalnost.

Toni Perić

Moje misto

U zapadnom dijelu otoka Korčule, u zagrljaju zaljeva smještena je Vela Luka, mjesto staro dvjestotinjak godina, ali ujedno i najmnogoljudnije od svih dalmatinskih

otoka. Vela Luka je poznata po dobroj pjesmi, čistom moru te gostoljubivim domaćinima.

Zahvaljujući lučkom položaju i važnim upravnim i političkim promjenama nakon pada Mletačke Republike na prostor Vele Luke dolaze mase stanovnika. Početkom 19. st. Vela Luka je dobila prvog mjesnog glavarara i crkvenu župu. Počinje se tražiti odcjepljenje od Blata, mjesta u unutrašnjosti otoka. Tek krajem 19. stoljeća razdijeljena su zajednička dobra i imovina, a trebalo je proći još nekoliko godina do uspostavljanje općine. Osnivanjem samostalne općine naši pređi su u općinski pečat ugradili lik golubice u letu s maslinovom grančicom u kljunu, simbole ljubavi i mira. Golubica je bila odlepršala, ali nam se ponovno vratila stvaranjem nezavisne hrvatske države i u njoj ponovno uspostavljene velolučke općine.

Tradicija naših starih vezana je uz more, brodogradnju i ribarstvo. Osim poslova vezanih uz more, ljudi našeg kraja bave se poljoprivredom, posebno vinovom lozom i maslinom. Njima moramo biti zahvalni za sve to što imamo danas. Svoj rad, muku i znoj uložili su za bolju budućnost, kako za sebe tako i svoje djece.

Razvitkom mjesta razvijala se i kultura. Posebno bogatstvo sadrži velolučki folklor. Svake godine mogu se vidjeti stari plesovi, Kumpanija - ples od boja, Mafrina, Šega-šega, Tanac, Prtilica i mnogi drugi. Glazba je važan dio života Velolučana. Tradicija seže još od 1893. kada je osnovana Narodna glazba Vele Luke. Izvorna dalmatinska pjesma i danas živi i možda najadekvatnije predstavlja duh velolučkog naroda kroz nekoliko naših domaćih klapa: «Vela Luka», «Ošjak» i «Leut», mada je ipak najljepše kada se nekolicina najstarijih Velolučana

spontano okupi na nekoj od klupa ili „kantuna“ i baš kao nekad, u “staro vrime” „zakanta“, za svoju dušu, a na sveopće zadovoljstvo!

Vela Luka je mjesto izuzetno nadarenih umjetnika i glazbenika, te vrijednih i svestranih ljudi, umjetnika, slikara i kipara, pjesnika i pjesme, te bogate tradicije i običaja vezanih uz blagdane. Poznati je običaj “navišćivanja” kada se o Božiću skupljaju klape i pjevaju od kuće do kuće navještajući Isusovo rođenje. Važne su i maskare. Trta-jun je udruga za očuvanje i promicanje pokladnih običaja. U pokladnom razdoblju u Veloj Luci ključ je u rukama maskara i po cijelom mjestu su raznolike zabave. Svake godine na Sv. Ivana Krstitelja održava se “ragata”, natjecanje u veslanju čamaca, od uvale Gradina do mjesta Vela Luka. Veslanje je zapravo najstariji oblik športske aktivnosti u Veloj Luci.

Sve što pročitate ili čujete o Veloj Luci ništa je u usporedbi s time kad Velu Luku doživite. Ljetni zalazak sunca i otočić Ošjak slika je koja se ne zaboravlja. Tople ljetne večeri ispunjene pjesmom i druženjem doživljaj je koji ćete poželjeti ponovno iskusiti. Nedjeljni izlet na otočić Proizd zabilježiti će trajno u vašem sjećanju užitak kupanja u kristalno čistom moru. Jesenski miris mošta i maslina u konobama, pečene girice zvane gere te gruda, kuhano jelo od samoniklog bilja začinjeno maslinovim uljem - sve to čini posebnu čar koju jednostavno morate doživjeti. Te i tolike vrijednosti moramo očuvati, a baštinu prenijeti na mlađe generacije kako bi i oni učinili isto.

Tony Mirošević

Nuono i njegovo vrime

Ni me briga kakovo je onda vrime bilo,
ča se za marendu jilo
i koliko se pinez tilo
da bi se glodnu dicu prihronilo.

Nison kurjoža s kin je rodi,
kakove je kuće grodi
i kakove je njeguov otac stinje vadi.

Više bi volila znat koliko je cur voli,
ali o ten nikad ne govori.
Ma isto slušon njegove gončice
kad se spomene svoje mladosti,
oči zasjodu od radosti,
zarumenidu se obrazi
i sritan iz kužine izlazi.

Ani Nižetić

Ljubav je najveća snaga

Ljubav... Što označava ta riječ? Jesmo li dorašli tome da znamo što je ljubav? Naslov ove priče naveo me na razmišljanje. Može li čovjek uopće bez ljubavi i koliko toga ljubav može promijeniti? Odgovori na ova pitanja dovest će vas do spoznaje kolika snaga je ljubav. Neke su osobe poslone u naš život da nas promijene, da nam pokažu što znači voljeti. Probude u nama osjećaj da smo vrijedni i voljeni. Saznanje da ispred sebe imamo osobu koja će biti uz nas bez obzira na sve, podržavati nas i voljeti bez granica, daje nam snagu i čini nas sretnima. Jer za neke stvari u životu moramo imati osobu s kojom ćemo ih moći podijeliti. Smijeh je uvijek ljepši u dvoje, a suze u dvoje su uvijek lakše. Ne-

procjenjivo je znati da pokraj sebe imamo nekoga tko će na nas biti ponosan više nego mi sami. Neko- ga čija ruka će uvijek biti tu, posebno kada padamo.

Svakome od nas je potrebna osoba koja nas voli sa svim našim manama i vrlinama, padovima i usponima, pogreškama i uspjesima. Jer ljubav nije samo voljeti nekog kada je na vrhu. Važno je voljeti nekoga i kada je na dnu, boriti se s njegovim strahovima i davati mu snagu. Ljubav oprašta, nesebična je i slijepa. Ne zna za zlo niti traži puno. Zato uvijek moramo paziti prije nego nekome kažemo one dvije posebne riječi „VOLIM TE“. Tim riječima izražavamo podršku i obećajemo vjernost. Obećajemo da ćemo s njim korak po korak pobijediti svijet. Uz ljubav je lakše podnijeti bol, patnju i sve ostale prepreke koje pred nas stavlja život. Pokloniti nekome ljubav znači pokloniti mu sebe u nadi da će to znati cijeniti i čuvati. Zato me uvijek bilo strah voljeti. Bojala sam se predati sebe nekome, a znati da me taj netko može povrijediti. Mislila sam da je čovjeku u životu lakše ako je sam, onda ga nitko ne može

iskoristiti, povrijediti i nanijeti mu bol. Postoji previše ljudi koji upravo to rade, ljubav drugog brzo i olako iskoriste. Nikad si do sada nisam dopustila da naivno volim. Ali kao što sam na početku napisala, u život nam uvijek uđu osobe koje su nam poslone da nas promijene, naš život, mišljenje i stavove.

Zahvalna sam što pokraj sebe imam nekoga tko me naučio životu, koji mi daje snagu i podršku. Iako sam često tvrdoglava i sigurna da sam uvijek u pravu, taj netko me natjerao da promijenim mišljenje i shvatim pravo značenje ljubavi, da pobijedim strah i naučim voljeti. Sada znam kakav je osjećaj znati da nisi sam. Moći se osloniti na nekoga i držati ga za ruku kada je najteže. To i je svrha ljubavi.

Zapravo život bez ljubavi je isprazan, a ljubav je najveća snaga.

Andrea Šikić

Život ide dalje

U današnje vrijeme malo tko pozna pojam „sreća“. Svi smo zaokupljeni nekim situacijama koje nazivamo problemima. Ne znam zašto smo toliko nezahvalni i ogorčeni ako nam nešto slučajno ne ide u životu. Često puta odustajemo i dignemo ruke od ljudi, sebe i života. Zaboravili smo se smijati, više ne znamo što to znači. Umjesto smjeha, u život smo unijeli ljutnju, bijes, očaj i ljubomoru.

Nekad smo toliko lijeni trgnuti se, osvrnuti se oko sebe i reći si koliko smo zapravo sretni i da naši „problemi“ nisu problemi nego malene sitnice. Tek kad promotrimo ljude koji su bolesni, koji nemaju što obući ili jesti, djecu koja nemaju roditelje... shvatimo koliko smo zapravo sretni.

Kad ćemo se jednom prestati žaliti? Kad ćemo napokon postati zahvalni? Kad ćemo početi prihvaćati i cijeniti ljubav koju nam drugi pružaju i početi je drugima uzvraćati? Kad ćemo se početi smijati, umjesto da se živciramo oko svakakvih gluposti?

Toliko smo zaokupljeni stvarima kojima se ne bismo uopće trebali zamarati, već samo ponosno nastaviti dalje i ne dopustiti da nas sitnice sve više i više vuku prema dnu. Jer nitko ne zaslužuje pasti i ostati dolje. Svatko ima priliku ustati na noge i pogledati na svijet vedrim očima, punim topline i radosti.

Žalosno je što se uopće ne trudimo uspjeti, nego dajemo svom povrijeđenom egu da nas sve više vraća natrag, umjesto da idemo naprijed. Moramo znati i pomiriti se time da je život sastavljen od uspona i padova i da nam ne može sve uvijek biti dobro, svijetlo i vedro. Također moramo znati kako su padovi tu da naučimo na njima, postanemo jači, mudriji i pametniji. Zapravo da je u životu sve bajno i krasno, život nam ne bi bio zanimljiv, bio bi prejednostavan i dosadan. Zato su padovi i tužni trenuci tu da nas podsjetu na sve ono dobro što imamo u životu. Uvijek bismo se trebali pomiriti sa svime što nam se dogodi, jer sve u životu se događa s razlogom.

Trebamo oprostiti sebi i drugima na pogreškama, pokušati ih ispraviti i jednostavno hrabro ići naprijed. Jer život je jedan i neponovljiv i previše vrijedan da bismo ga proveli pateći i žaleći. Zato uživaj, budi sretan i ne dopusti da te išta u tome sputava i uvijek znaj – život ide dalje!

Matea Zmijarević

OTRACENI SVIJET INFORMATIKE

Katarina Marov

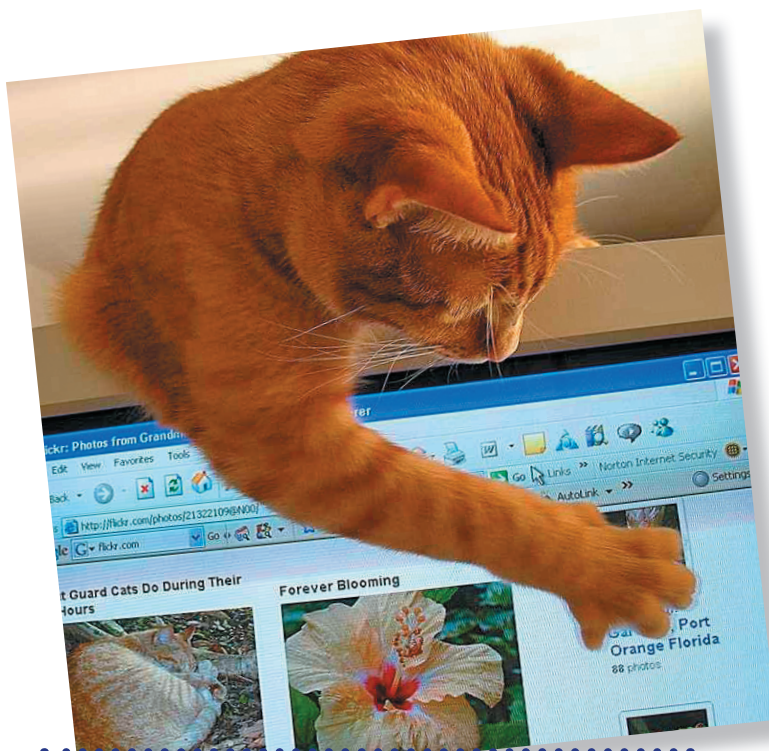
AKO NISTE ZNALI:

- Danas na svijetu postoji više od milijarde računala!
- U svijetu se Internetom koristi 2 milijarde ljudi.
- Svakog dana se proda oko milijun računala!
- Prosječan broj e-mail poruka dnevno je 294 milijarde!
- Skoro 90% e-mail poruka su spam-ovi.
- Broj registriranih korisnika na Facebooku krajem 2010. godine prešao je 600 milijuna.
- Facebook je osvojio cijeli svijet, preko 70% korisnika živi izvan SAD-a, a stranica je dostupna na 70 različitih jezika.
- Oko 400 milijuna ljudi ulogira se u svoj Facebook profil barem jednom mjesečno, a 50% korisnika to čini svaki dan.

- Korisnici na Facebooku provedu vrtoglavih 8,3 milijardi sati na mjesec, a svaki korisnik ima u prosjeku 130 „fb-prijatelja“.
- Kako je broj korisnika stalno u porastu, time ubrzano raste i broj lažih profila, a time i opasnost od krađe identiteta ili zloupotrebe podataka.
- Psihijatri u Americi za ovisne već koriste dijagnozu „Poremećaj zbog ovisnosti o Facebooku“

- Jedan Egipćanin je svojoj tek rođenoj kćerki dao ime Facebook kako bi postala popularna.
- Facebook ima veću kolekciju fotografija od bilo koje druge stranice na Internetu.
- Prema istraživanjima žene više učitavaju fotografije od muškaraca, čak postavljaju dvostruko više fotografija i dvostruko više su označavane na istim u odnosu na muškarce.
- Muškarci na „fejsu“ u pravilu „lajkaju“ žene, a žene najčešće „fotke“ na kojima su s prijateljicama.

A evo kako je to bilo 1946. godine:

- na svijetu postoji prvo pravo računalo (Eniac)!
- konstruirali su ga američki inženjeri John Eckert i John Mauchly,
- bilo je sastavljeno od 17 468 elektronskih cijevi, 7 200 kristalnih dioda, 1 500 releja, 70 000 otpornika, 10 000 kondenzatora, te 5 milijuna ručno zalemljenih spojeva.
- bilo je teško 30 tona,
- zauzimalo je površinu od 1500 m².
- potrošnja mu je bila 174 kWh električne energije za rad, i još 170 kWh za hlađenje jer se strašno pregrijavao.
- mušice koje su se lijepile na vruće elektroničke cijevi uzrokovala su pogreške u radu računala (zato od tada do danas pogrešku u programu nazivamo **BUG** (bug=mušica).
- memorija: 20 decimalnih brojeva po 10 znamenki (200 znamenki).
- Imao je i izlaznu jedinicu (bušač kartica).
- radio je do 1955. kada je započeo proces demontiranja.
- zbog ogromne veličine nije puštan u serijsku proizvodnju.

Razgovaraju dva klinca:

- Znaš li ti zašto zec maše ušima kad trči?
- Valjda mijenja brzine.

Dva gosta ulaze u kafić i naručuju sok.

- Ali molim u čistoj čaši – napominje jedan od njih.
- Ubrzo konobar donosi obje čaše soka i pita:
- Za koga je sok u čistoj čaši?

- Zašto ameba ide pješke u školu?
- Zato što ima samo jednu stanicu.

Čovjek dođe psihijatru i kaže:

- Doktore, ma zamislite moja žena misli da je ona ja!

Psihijatar će odmah:

- Pošaljite mi svoju ženu
- Tu sam doktore – brzo će čovjek.

Zakasne Perica na sat pa ga pita profesorica:

- Perice zašto si zakasnio?
- Kasnije sam krenuo od kuće.
- Dobro, zašto nisi krenio ranije?
- Bilo je kasno da krenem ranije.

Idu dvije lepinje ulicom i sretnu pizzu. Jedna će drugoj:

- Ma vidi one što se namazala!

Dobio mesar sina. Prijatelji mu došli čestitati. Jedan ga upita:

- Koliko je mali težak?
- Tri kila s kostima.

Zašto su Mujo i Haso dobili kilu u ratu?

- Zapovjednik im je rekao da dignu tenk u zrak.

Dolazi Mujo u pekarnicu i traži kruh.

- Crni ili bijeli?
- Svejedno, pa nisam ja rasist!

Kako se Haso udvara apotekarki:

- Ja ću popit jedan aspirin, šta ćeš ti?

Profesor će učeniku:

- Reci mi koliko znaš o Platonu?
- Isto koliko i Platon o meni.

U Anketi diljem svijeta ispitanici su odgovarali na pitanje „Kakvo je vaše mišljenje o nestašici hrane u ostalim dijelovima svijeta?“ Anketa nije mogla biti uspješna jer ispitanici nisu razumjeli pitanje:

- U Africi nisu znali što je hrana.
- U Evropi nisu znali što je nestašica.
- U Aziji nisu znali što je to vlastito mišljenje.
- U Americi nisu znali što je to ostatak svijeta.

- Kako hakeri bildaju?
- Svaki dan dižu windowse.

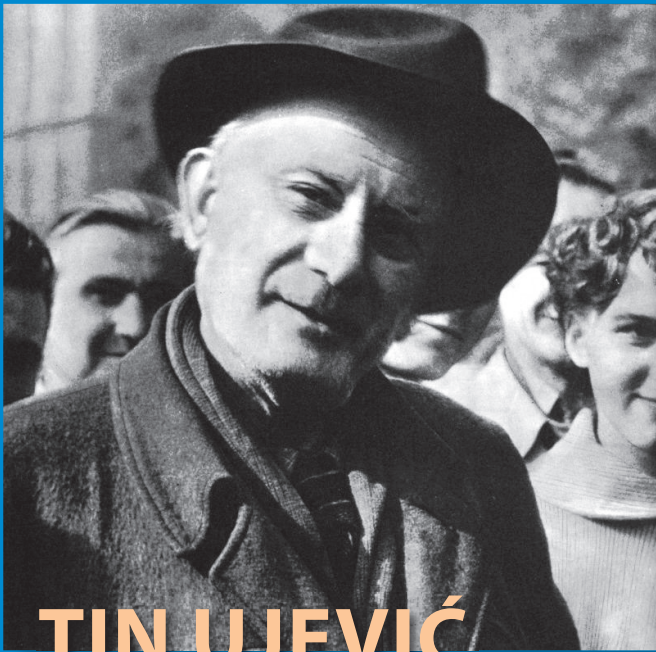
Dođe čovjek doktoru:

- Doktore pomozite, u zadnje vrijeme sve zaboravljam!
- Recite mi otkad ste to primijetili?
- Šta otkad?

Zaustavi policajac Audi Quattro i pita:

- Dečki koliko vas ima?
- Petorica.
- E ne može tako, Quattro znači četiri, dakle jedan je viška, sljedi vam kazna.
- Ma registriran je na pet osoba, evo možemo pitat' onoga vašega kolegu.
- Ne možete ništa pitat' dok ne završi s onom dvojicom iz Fiat Una.

TIN UJEVIĆ

Augustin Tin Ujević je pisac i stvaratelj čiji je opus bez sumnje vrhunsko ostvarenje moderne hrvatske književnosti. Rodio se u Vrgorcu 1891. godine. Nakon osnovne škole upisuje Klasičnu gimnaziju u Splitu gdje se priprema za svećeničko zvanje, ali ubrzo skida habit i odlazi iz sjemeništa. U Zagrebu kao student klasične i hrvatske filologije i filozofije započinje svoje književno djelovanje.

U književnosti se prvi put pojavio 1909. sonetom „Za novim vidicima“ u časopisu Mlada Hrvatska. Živio je i stvarao u raznim gradovima: Dubrovniku, Šibeniku, Zadru i Rijeci, a najduže u Splitu.

Za njegov je pjesnički put, ali i za njegova politička opredjeljenja, presudan boravak u Parizu od 1913.-1919. godine. U zborniku Hrvatska mlada lirika, tiskanom 1914., objavljeno je deset Ujevićevih soneta.

Svoje pjesničko stvaralaštvo nastavlja i objavljuje u samostalnim zbirkama – „Lelek sebra“, 1920. i „Kolajna“, 1926. U njima su sakupljene pjesme koje su nastajale za boravka u Parizu, pa su teme vezane uz osobna ljubavna i politička razočarenja, uz apokaliptično predratno i ratno vrijeme. U pjesmama opisuje unutrašnje doživljaje svijeta i sebe, a prije svega patnje i bola. U tom je razdoblju nastao velik dio njegove lirike, pa i neke od Ujevićevih najpoznatijih pjesama: „Svakidašnja jadikovka“, „Molitva iz tamnice“, te „Vivijani“.

U zbirkama Auto na korzu, 1932., Ojađeno zvono, 1933. i Žedan kamen na studencu, 1954., misaonost prevladava nad osjećajnošću. U pjesmama ove nove faze ogledaju se novi tematski sklopovi - vjera u važnost tehnike, futurizam, te svjesnost socijalne zbilje.

Poliglot i erudit, prevodio je s više jezika, a osim poezije pisao je eseje, feljtone, prozne zapise te studije o domaćim i stranim piscima.

O njegovu životu zu zabilježene mnoge izjave, zgode i anegdote. Svojom poznatom izjavom „Za mene knjiga nije hrana, već poslastica“ pokazao je koliko je volio književnost. Njegovim imenom je nazvana i najveća hrvatska pjesnička nagrada, „Tin Ujević“.

Uhapšen u svojoj magli

Uhapšen u svojoj magli,
zakopčan u svojem mraku,
svako svojoj zvijezdi nagli,
svojoj ruži, svojem maku.

I svak žudi svetkovine
djetinjastih blagostanja,
sretne mreke i dubine
nevinosti i neznanja.

I na oblak koji tišti,
i na munju koja prijeti,
naša blaga Nada vrišti:
biti čisti. Biti sveti.

I kad nema Naseg Duha
među nama jednog sveca,
treba i bez bijela ruha
biti djeca, biti djeca.

Tin Ujević

